

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

3 Et cum aperuisset sigillum secundum, audiui secundum animal dicens, Veni, & vide. 4 Et exiit alius equus rufus: & qui sedebat super illum, datum est ei ut sumeret pacem de terra, & ut inuicem se interficerent, & datus est ei gladius magnus. 5 Et cum aperuisset sigillum tertium, audiui tertium animal dicens, Veni & vide. Et ecce equus niger, & qui sedebat super illum habebat stateram in manu sua, 6 Et audiui tanquam vocem in medio quatuor animalium dicentium, Bilibris tritici, denario vno, & tres bilibres hordei denario vno, & vinum & oleum nelzeris. 7 Et cum aperuisset sigillum quartum, audiui vocem quarti animalis dicentis, Veni & vide. 8 Et ecce equus pallidus: & qui sedebat super eum, nomen illi Mors, & infernus sequebatur eum, & data est illi potestas super quatuor partes terrae, & interficere gladio, fame, & bestiis terrae. 9 Et cum aperuisset sigillum quintum, vidi subtrahere animas interfectorum propter verbum Dei, & propter testimonium quod habebant. 10 Et clamabant voce magna, dicentes, Vsq; quo Domine, (sanctus, & verus) non iudicas & non vindicas sanguinem nostrum de ijs qui habitant in terra? 11 Et datae sunt illis singulae stolae albae: & dictum est illis vt requisicerent adhuc tempus modicum, donec compleretur confusio eorum, & fratres eorum qui interficendi sunt sicut & illi. 12 Et vidi cum aperuisset sigillum sextum, & ecce tremor terre magnus factus est, & sol factus est niger tanquam saecus oileicinus: & luna tota facta sicut sanguis: 13 Et stellae de caelo ceciderunt super terram, sicut ficus emittit grossos suos cum a vento magno mouetur. 14 Et caelum recessit sicut liber inuolutus, & omnis mons, & insulae de locis suis motae sunt: 15 Et reges terrae, & principes & tribuni, & diuites, & fortes, & omnis scraus, & liber absconderunt se in speluncis & in petris montium. 16 Et dicunt montibus & petris, Cadite super nos, & abscondite a facie sedentis super thronum, & ab ira Agni. 17 Quoniam venit dies magnus ire ipsorum: & quis poterit stare?

3 Et cum aperuisset sigillum secundum, audiui secundum animal dicens, Veni, & vide. 4 Et exiit alius equus rufus: & qui sedebat super illum, datum est ei ut sumeret pacem de terra, & ut inuicem se interficerent, & datus est ei gladius magnus. 5 Et cum aperuisset sigillum tertium, audiui tertium animal dicens, Veni & vide. Et ecce equus niger, & qui sedebat super illum habebat stateram in manu sua, 6 Et audiui tanquam vocem in medio quatuor animalium dicentium, Bilibris tritici, denario vno, & tres bilibres hordei denario vno, & vinum & oleum nelzeris. 7 Et cum aperuisset sigillum quartum, audiui vocem quarti animalis dicentis, Veni & vide. 8 Et ecce equus pallidus: & qui sedebat super eum, nomen illi Mors, & infernus sequebatur eum, & data est illi potestas super quatuor partes terrae, & interficere gladio, fame, & bestiis terrae. 9 Et cum aperuisset sigillum quintum, vidi subtrahere animas interfectorum propter verbum Dei, & propter testimonium quod habebant. 10 Et clamabant voce magna, dicentes, Vsq; quo Domine, (sanctus, & verus) non iudicas & non vindicas sanguinem nostrum de ijs qui habitant in terra? 11 Et datae sunt illis singulae stolae albae: & dictum est illis vt requisicerent adhuc tempus modicum, donec compleretur confusio eorum, & fratres eorum qui interficendi sunt sicut & illi. 12 Et vidi cum aperuisset sigillum sextum, & ecce tremor terre magnus factus est, & sol factus est niger tanquam saecus oileicinus: & luna tota facta sicut sanguis: 13 Et stellae de caelo ceciderunt super terram, sicut ficus emittit grossos suos cum a vento magno mouetur. 14 Et caelum recessit sicut liber inuolutus, & omnis mons, & insulae de locis suis motae sunt: 15 Et reges terrae, & principes & tribuni, & diuites, & fortes, & omnis scraus, & liber absconderunt se in speluncis & in petris montium. 16 Et dicunt montibus & petris, Cadite super nos, & abscondite a facie sedentis super thronum, & ab ira Agni. 17 Quoniam venit dies magnus ire ipsorum: & quis poterit stare?

CAP. VII.

1 Καὶ ἔβλεψα τέσσαρας ἄγγελους ἑστῆτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνεύσῃ ὄψις τῆς γῆς, μήτε ὄψις τῆς θαλάσσης, μήτε ὄψις τῶν ὄντων. 2 καὶ εἶδον ἄγγελον ἄναβῆσθαι ἐπὶ τὸν ἥλιον, ἔχοντα σπυρίδα θεοῦ ζώντος, καὶ ἐλάλησεν πρὸς τοὺς τέσσαρας ἄγγελους, οἱς εἶδον αὐτὸν ἀδικήσασθαι τὸ γῆμι καὶ τὸ θαλάσσειον, λέγων,

1 Post hec vidi quatuor Angelos stantes super quatuor angulos terrae, tenentes quatuor ventos terrae ne flarent super terram, neque super mare, neque in vllam arborem. 2 Et vidi alterum Angelum ascendētem ab ortu solis, habentem signum Dei viui: & clamauit voce magna quatuor Angelis, quibus datum est nocere terrae & mari, dicens,

HHHh ij

